

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญสู่ดินแดนของความเป็นอมตะ นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตของสติปัญญาของลูก และลูกบราห์มินที่แท้จริงเท่านั้นสามารถไปในการจาริกแสวงบุญนี้ได้

คำถาม: ลูกควรพูดกับตัวเองเกี่ยวกับอะไรและลูกควรพูดอะไรในบรรดาลูกๆ เองเพื่อให้เป็นการพบปะที่เป็นสิริมงคล?

คำตอบ: พูดกับตัวเองว่า: ฉัน, ดวงวิญญาณจะทั้งร่างเก่าที่สกปรกของฉันและกลับบ้าน ร่างกายนี้ไม่มีประโยชน์ เวลาฉันจะกลับบ้านกับบาบา เมื่อลูกพบปะกันและกัน ให้พูดกันในบรรดาลูกๆ เกี่ยวกับว่างานรับใช้สามารถเติบโตได้อย่างไร ทุกคนสามารถได้รับประโยชน์ได้อย่างไร และลูกสามารถแสดงหนทางให้แก่ทุกคนได้อย่างไร นี่เรียกว่าการพบปะที่เป็นสิริมงคล

เพลง: การคำนึงของหัวใจไม่ควรแตกสลาย!

โอมขานติ ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวานรู้ว่าเครื่องประดับที่สูงส่งมากที่สุดของสกลบราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาที่อยู่ทุกศูนย์ รู้ว่าพวกเขาเป็นของสกลอะไร รู้ว่าเป็นสกลที่ดี หรือสกลที่ต่ำ ทุกคนรู้จักสกลของตัวเองและเข้าใจว่าสกลของบางคนนั้นดี ไม่ว่าลูกจะเรียกว่าสกลหรือวรรณะ ไม่มีใครในโลกนอกจากลูกบราห์มินรู้ว่าสกลบราห์มินคือสกลที่สูงส่งที่สุดเหนือทั้งหมด สกลอันดับหนึ่งนั้นคือสกลของลูกบราห์มิน สกลบราห์มินคือสกลของพระเจ้า ในตอนแรกลูกอยู่ในสกลที่ไม่มีตัวตน และแล้วลูกเข้ามาในโลกที่มีตัวตน ไม่มีสกลในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน สกลสูงสุดของทั้งหมดในรูปที่มีตัวตนนั้นเป็นของลูกบราห์มิน ในบรรดาลูกบราห์มินลูกคือพี่น้องชายหญิง เป็นเพราะการอยู่อย่างพี่น้องชายหญิงลูกจึงไม่สามารถชั่งแวงในกิเลสได้ ลูกสามารถพูดจากประสบการณ์ว่านี่คือวิธีการที่ดีมากที่จะอยู่ในความบริสุทธิ์ ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกคือบราห์มากุมารหรือกุมารีทั้งหมดเป็นของสกลชีวา เมื่อลูกเข้ามาสู่รูปที่มีตัวตน ลูกคือพี่น้องชายและหญิงเพราะมีชื่อประจำบิดา เนื่องจากมีประจำบิดาบราห์มา อย่างแน่นอนที่ท่านสร้างและนำมาเลี้ยงดู ลูกไม่ใช่สิ่งสร้างที่เกิดผ่านกรรมแต่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของ “สิ่งสร้างที่เกิดผ่านกรรม” หรือ “สิ่งสร้างที่เกิดจากปาก” “สิ่งสร้างที่เกิดจากปาก” หมายถึง ลูกๆ ที่ได้รับการนำมาเลี้ยงดู “สิ่งสร้างที่เกิดผ่านกรรม” หมายถึงลูกๆ ที่ใช้ชาติเกิด นี่คือการเกิดทางจิตของลูก พ่อทางโลก, ทางจิตและเหนือโลก ประจำบิดาบราห์มาเรียกได้ว่าพ่อที่ละเอียดอ่อน ทุกคนมีพ่อทางโลก นั้นเป็นธรรมดา พ่อจากเหนือโลกคือพ่อของทั้งหมดด้วยเช่นกัน บนหนทางบักตี ทุกคนเรียกหา: โอ พระเจ้า! โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามไม่มีใครเคยเรียกหาอย่างเดียวกันนี้กับบาบา (ประจำบิดา บราห์มา) ท่านคือบาบาของลูกๆ บราห์มิน ทุกคนรู้จักพ่อทั้งสองนั้น แต่พวกเขากลับมาสับสนด้วยภาพของบราห์มาเพราะบราห์มาคงอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ท่านไม่ได้ถูกแสดงไว้ที่นี่ ในภาพลักษณ์ของบราห์มาของพวกเรา พวกเขาได้แสดงรูปลักษณะท่านเป็นคนที่มีความหุนหันพลันแล่น นี่เป็นเพราะประจำบิดาบราห์มาคงอยู่ในโลกนี้ ผู้คนไม่สามารถถูกสร้างขึ้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของผู้ใด พ่ออธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมด การจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน การจาริกแสวงบุญทางจิตเป็นการจาริกที่ลูกไม่ได้กลับมาจากที่นั่น ทุกคนไปในการจาริกแสวงบุญอื่นๆ เหล่านั้นชาติแล้วชาติเล่า พวกเขาไปที่นั่นและแล้วพวกเขาก็กลับมา มีการจาริกแสวงบุญทางร่างกาย แต่นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตของลูก ด้วยการทำการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ลูกไม่กลับมาสู่ดินแดนของความตาย พ่อสอนการจาริกแสวงบุญไปสู่ดินแดนของความเป็นอมตะแก่ลูก พวกเขาไปจาริกแสวงบุญที่อมาเนลซึ่งใกล้กับแคชเมียร์ นั้นไม่ใช่ดินแดนของความเป็นอมตะที่แท้จริง ดินแดนของความเป็นอมตะหนึ่งนั้นคือดินแดนของดวงวิญญาณแต่อีกหนึ่งนั้นคือดินแดนของมนุษย์ที่ซึ่งเรียกว่าสวรรค์หรือดินแดนของความเป็นอมตะ ดวงวิญญาณทั้งหลายเป็นของดินแดนนิพพาน ดินแดนของความเป็นอมตะคือยุคทอง และดินแดนของความตายคือยุคเหล็ก ดินแดนนิพพานคือดินแดนของความสงบที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ พ่อพูดว่า: เวลาที่ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญไปสู่ดินแดนอมตะ การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นทั้งหมดเป็นทางร่างที่พวกเขาเดินไป การจาริกแสวงบุญนี้เป็นทางจิต เพียงพ่อทางจิตเดียวเท่านั้นที่สอนสิ่งนี้แก่ลูก และท่านเท่านั้นมาและสอนสิ่งนี้ครั้งเดียว การจาริกแสวงบุญอื่นๆ คือบางสิ่งที่ลูกทำชาติแล้วชาติเล่า นี่คือการจาริกแสวงบุญครั้งสุดท้ายของดินแดนแห่งความตาย เพียงลูกเครื่องประดับของสกลบราห์มินเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ การจาริกแสวงบุญทางจิตหมายถึงลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ได้รับการจดจำว่า: ความคิดสุดท้ายจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ลูกเพียงแค่จดจำบ้านของบาบาเท่านั้น ลูกเข้าใจว่าเวลานี้การละเล่นกำลังจะจบ นี่คือการเสียดฟ้าเก่าและร่างเก่า เมื่ออัลลอยปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณ อัลลอยก็เข้าไปปะปนแม้แต่น้ำในร่างกาย เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ลูกได้รับร่างที่บริสุทธิ์ เพียงลูกๆ เท่านั้นเข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนภายนอกไม่เข้าใจสิ่งใดๆ เลย ลูกสามารถเห็นว่าพวกเขบางคนมีความเข้าใจ ผู้อื่นไม่มีความรู้ใดๆ ในสติปัญญาของพวกเขา หากบางคนได้มีความเข้าใจ อย่างแน่นอนที่เขาจะอธิบายแก่ผู้อื่น เมื่อผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญพวกเขาก็อยู่ในความบริสุทธิ์ และแล้วเมื่อพวกเขากลับบ้าน พวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลาหนึ่งหรือสองเดือน มีฤดูกาลสำหรับการไปจาริกแสวงบุญ ไม่มีใครสามารถไปใน

การจาริกแสวงบุญได้ตลอดเวลา ไม่มีใครสามารถไปได้เมื่อฝนตกหรือหนาวเย็น ไม่มีเรื่องความร้อนหรือความเย็นในการจาริกแสวงบุญของลูก สติปัญญาของลูกสามารถเข้าใจว่าลูกกำลังไปสู่อำนาจของพ่อของลูก มากเท่าที่ลูกจดจำระลึกถึง บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อยมากตามนั้น เราจะไปสู่อำนาจของพ่อและแล้วก็ไปสู่โลกใหม่ เพียงบาบาเท่านั้นอธิบายสิ่งนี้ ลูก ๆ ที่นั่งต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริง ลูกไม่ควรลืมการจาริกแสวงบุญนี้แต่มาอย่าทำให้ลูกลืมสิ่งนี้ เหตุนี้เองลูกได้เขียนว่า: บาบ, ลูกลืมที่จะจดจำพ่อ โอ! การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงคือสิ่งที่ทำให้ลูกมีพละมานัยและมั่งคั่งแต่แล้วลูกก็ยังลืมที่จะรับประทานยานี้ ลูกแม้แต่พูดว่าเป็นเรื่องง่ายที่จะจดจำพ่อ ลูกต้องพูดกับตัวลูกเองว่า: ฉัน, ดวงวิญญาณเคยสาโทประธานในตอนแรกและเวลานี้ฉันได้กลับมาหาโมประธาน ชีพบาบา กำลังแสดงวิธีที่ดีมากแก่เรา แต่เราต้องฝึกฝนสิ่งนี้ ลูกไม่ต้องปิดตาและคิด (บาบาสาธิตสิ่งนี้) ให้พูดกับตัวเองในวิธีนี้ว่า: ฉัน, ดวงวิญญาณเคยสาโทประธานและฉันเคยปกครองที่นั่น นั่นเคยเป็นโลกยุคทองและแล้วเราก็เข้ามาสู่ยุคเงิน, ยุคทองแดงและยุคเหล็ก เป็นเวลานี้ที่เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและเหตุนี้เองบาบาจึงได้มาแล้ว บาบพูดกับเราดวงวิญญาณว่า: จดจำพ่อและจดจำบ้านของลูกจากที่ที่ลูกมาและแล้วความคิดสุดท้ายจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ลูกต้องกลับไปที่นี่ พ่อบอกวิธีการของการตื่นแต่เช้าตรู่และให้พูดกับตัวเอง บาบทำท่าทางและแสดงให้ลูกเห็นว่าท่านเองก็ตื่นแต่เช้าตรู่และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องหารายได้ที่แท้จริง “เจ้าแห่งรุ่งอรุณ โปรดนำลูกคำที่ดีมาให้ฉัน!” ด้วยการจดจำพระผู้เป็นเจ้านั้น เรือของลูกก็จะข้ามฟาก บาบอธิบายให้แก่ลูก ๆ เกี่ยวกับสิ่งใดก็ตามที่ท่านทำและท่านทำสิ่งเหล่านั้นอย่างไร ไม่มีเรื่องของความขัดแย้งในสิ่งนี้ นี่คือการปฏิบัติที่ดีมากในการหารายได้ ด้วยการจดจำอัลฟา อย่างแน่นอนที่ลูกจะได้รับอำนาจการปกครอง ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาราชชาโยคะ บาบคือเมสสิตและผู้เดียวที่เติมเปี่ยมไปด้วยความรู้เราก็ได้เข้าใจตนเองอย่างสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน นี่คือการรู้ในรูปที่หยาบด้วยเช่นกัน เราเข้าใจว่าต้นไม้เติบโตอย่างไรในตอนเริ่มต้น ต้นไม้ได้เข้าสู่ตอนปลายอย่างไรและเมื่อมีพายุ ใบไม้ก็ร่วงหล่นอย่างไร อย่างไรก็ตาม รากฐานแรกของต้นไม้โลกมนุษย์ได้ถูกเผาไป ศาสนาเทพนั้นได้สูญสิ้นไป นั่นต้องเกิดขึ้น เมื่อต้นไม้หายไปจึงสามารถกล่าวได้ว่าการก่อตั้งของศาสนาเดียวอีกครั้งหนึ่งและการทำลายล้างของศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน ศาสนานี้หายไปทุก ๆ ราวเจ็ดร้อยปี เมื่ออัลลอยได้ปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณเพชรพลอยก็กลับมามีตำหนิ ลูก ๆ เข้าใจว่าไม่มีอัลลอยอยู่ในดวงวิญญาณอย่างไรและในเวลานี้เราได้กลับมาสะอาดแล้วอย่างไร เราจึงสามารถแสดงหนทางแก่ผู้อื่นได้ โลกอยู่ในสภาพพาโมประธาน เริ่มแรกโลกเคยเป็นสวรรค์ที่สาโทประธาน ดังนั้นลูก ๆ ควรจะตื่นแต่เช้าตรู่และพูดกับตนเอง ลูกควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ และแล้วก็อธิบายแก่ผู้อื่นเกี่ยวกับวงจรของ 84 ชาติเกิด: ใครใช้ 84 ชาติเกิดและพวกเขาได้รับ 84 ชาติเกิดอย่างไร อย่างแน่นอนผู้ที่มาเป็นอันดับแรกได้ใช้ 84 ชาติเกิด พ่อมาในบาร์ตาท่านมาและอธิบายวงจรของ 84 ชาติเกิดแก่ลูก ผู้คนไม่แม้จะรู้ว่าพ่อได้มาจากที่ใด พ่อมาและให้คำแนะนำของตัวท่านเอง ท่านพูดว่า: พ่อสอนราชชาโยคะแก่ลูก: มานมานะภาพ! จดจำพ่อและบาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ถึงแม้ว่าพวกเขาถ่ายทอดก็ทะเลาะ ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาสามารถอธิบายเช่นนั้นได้ ผู้คนเฝ้าแต่ไปที่นั่น พระเจ้าต้องได้มาในเวลาใดเวลาหนึ่งและได้พูดความรู้ ท่านพูดความรู้อีกครั้งเมื่อท่านมาอีกครั้ง ผู้คนเหล่านั้นหยาบคายก็ตะขิดขึ้นมาและถ่ายทอดสิ่งนั้น ที่นั่น พระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เดียวนี้ไม่ได้หยาบคายสิ่งใดขึ้นมาและอ่านสิ่งนั้น ผู้เดียวนี้ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนสิ่งใด ท่านได้มาในยุคบรรจบพบกันในช่วงเวลาที่แล้วและได้สอนลูก ๆ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนราชชาโยคะแก่ลูก นี่คือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง สติปัญญาของลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ นอกจากลูกบราห์มินที่เกิดจากปากของบราห์มา ไม่มีมนุษย์คนใดที่มีความรู้นี้ ทุกคนเต็มไปด้วยความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่ง ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าคือจุด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาเพียงแค่เฝ้าร้องสิ่งนั้น ผู้คนเฝ้าแต่พูดว่า “เป็นความจริง” ในอะไรก็ตามที่ครูสอนพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งใดเลย พวกเขาไม่แม้แต่จะคิดว่าอะไรคือความจริงหรือไม่จริง พ่อพูดว่าอย่างแน่นอนที่ลูก ๆ ต้องอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงขณะที่เดินเหินเคลื่อนไหวไปมา มิฉะนั้นบาบของลูกจะไม่ถูกปลดปล่อย ไม่ว่าการกระทำใดที่ลูกกระทำ ให้มีการจดจำในการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของลูก เมื่อพวกเขาเตรียมอาหารที่ศรีนาคะวาร์ พวกเขามีศรีนาคะในสติปัญญา ท่านกำลังนั่งในวัด พวกเขาเห็นว่าพวกเขากำลังเตรียมอาหารสำหรับศรีนาคะ พวกเขาเตรียมอาหาร ออฟเฟอร์บัคและแล้วพวกเขาก็จดจำลูก ๆ ของพวกเขา ฯลฯ พวกเขาเตรียมอาหารที่นั่นและปิดปากเงียบ พวกเขาไม่พูดสิ่งใดเลย บาบไม่ได้กระทำด้วยจิตใจ พวกเขา กำลังนั่งในวัดศรีนาคะ ขณะที่ลูกกำลังนั่งกับชีพบาบา บาบเฝ้าแต่ให้วิธีการแก่ลูกที่นี่ ลูก ๆ อย่าได้พูดสิ่งที่ไร้ประโยชน์! ให้พูดสิ่งที่แสนหวานกับพ่อเสมอ พ่อเป็นเช่นไรลูกก็เป็นเช่นนั้น พ่อรู้ว่าวงจรหมุนไปอย่างไรและเหตุนี้เองท่านจึงมาและพูดกับลูก ๆ ลูก ๆ รู้ว่าบาบาของลูกคือเมสสิตของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านมีชีวิต นี่คือนิยามที่ง่ายตายมาก! อย่างไรก็ตาม พวกเขายังคงไม่เข้าใจสิ่งใดเพราะพวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหิน เราจะไม่พูดว่าเมสสิตนั้นมีชีวิต ผู้เดียวนี้เต็มไปด้วยความรู้และมีชีวิต ท่านคือผู้เดียวเท่านั้น ขณะที่เมสสิตประเภทอื่น ๆ มากมาย พระเจ้ากล่าวได้ว่าเป็นเมสสิตของต้นไม้โลกมนุษย์และดังนั้นท่านคือพ่อ พ่อของ

ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดและดังนั้นทั้งหมดคือพี่น้องชาย พ่ออาศัยอยู่ที่ที่ถูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ด้วยเช่นกัน พ่อและลูก ๆ อาศัยอยู่ในดินแดนนิพพาน ในเวลานี้ลูกคือลูก ๆ ของประชาบิดาบรรพมา พี่น้องชายหญิง และเหตุนี้เองลูกจึงถูกเรียกว่าบรรพมากรรมและกุมาริผู้ที่พี่เป็นของสกุลชีวา ลูกควรจะเขียนว่าลูกบรรพมากรรมและกุมาริคือพี่น้องชายหญิงด้วยเช่นกัน พ่อสร้างโลกผ่านบรรพมากรรมและดังนั้นลูกคือพี่น้องชายหญิง ท่านสร้างลูกในวิธีเดียวกันนี้ทุก ๆ วงจร ท่านเฝ้าแต่นำลูกมาเลี้ยงดู ไม่มีมนุษย์ใดถูกเรียกว่าประชาบิดาบรรพมา แม้ลูกพูดว่า “บาบา” นั่นคือพ่อที่มีชีวิตจำกัดและผู้นี้เรียกว่าประชาบิดาเพราะมีลูก ๆ มากมาย พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้และอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ๆ โลกนี้ตกต่ำและสกปรกอย่างสิ้นเชิง เวลานี้ท่านกำลังพาลูกไปสู่โลกของความมหัศจรรย์ ลูกมากมายลืมนี่ หากลูกจดจำได้ว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกจะจดจำพ่อและภรรยาด้วยเช่นกัน และแล้วลูกจะละทิ้งร่างเก่าเพราะร่างกายของลูกไม่มีประโยชน์อีกต่อไป เวลานี้ดวงวิญญาณกำลังกลับมาบริสุทธิ์และดังนั้นร่างกายต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกควรนั่งและพูดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ในบรรดาลูก ๆ เอง นี่เรียกว่าการพบปะที่เป็นสิริมงคลที่ซึ่งลูกพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ดีมาก ลูกควรจะคิดถึงงานรับใช้สามารถเติบโตได้อย่างไรและลูกสามารถให้ประโยชน์แก่ทุกคนได้อย่างไร พวกเขามีกิจกรรมที่สกปรกที่พวกเขาเฝ้าแต่บอกเรื่องโกหก ที่นี้ไม่มีเรื่องของการพูดโกหก นี่เรียกว่าการชุมนุมที่แท้จริง ลูกได้รับการบอกเรื่องราวว่าที่นี่คือยุคเหล็กอย่างไรและยุคทองเรียกว่าสวรรค์อย่างไร บาร์เตเคเป็นสวรรค์ ผู้คนของบาร์เตใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุด เวลานี้ลูกกำลังกลับมาสู่ไทประธานจากทาโมประธาน ที่นี้ลูกไม่ต้องอาบในคงคา ฯลฯ พระเจ้าพูด: พ่อคือพ่อของทั้งหมด ภฤชณะไม่สามารถเป็นพ่อของทั้งหมด เป็นศรินารายณ์และไม่ใช่ศรียฤชณะ, ผู้ที่เป็นพ่อของลูก ๆ หนึ่งหรือสองคน ศรียฤชณะคือกุมาร ประชาบิดาบรรพมานี้มีลูก ๆ มากมาย มีความแตกต่างระหว่างคำพูดของพระเจ้าภฤชณะและพระเจ้าชีวา พวกเขาได้ทำความผิดที่ใหญ่โตเช่นนั้น! เมื่อใดก็ตามที่ลูกจัดนิทรรศการ ให้อธิบายสิ่งหลักเกี่ยวกับใครคือพระเจ้าของกิตะ: ผู้เดียว (that One) หรือผู้นั้น (that one)? ก่อนอื่นใดอธิบายว่าชีวาคือพระเจ้า ทำให้สิ่งนี้มั่นคงในสติปัญญาของพวกเขา ลูกควรมีการพิสูจน์เกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกควรมีภาพถาวรขนาดใหญ่ของพระเจ้าของกิตะ ด้านล่างนั้นเขียนว่า: ให้ตัดสินด้วยตัวท่านเองและมาเข้าใจ ทำให้พวกเขาเขียนสิ่งนี้ลงไปและให้เซ็นชื่อในสิ่งที่เขียนนั้น อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสสแดกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้มีการพบปะที่เป็นสิริมงคลในบรรดาลูก ๆ เองและทำแผนการสำหรับการเติบโตของงานรับใช้ สร้างวิธีการให้ประโยชน์ต่อตัวเองและทุกคนอื่น อย่าได้พูดในเรื่องที่ไร้สาระหรือสิ่งที่ไร้ประโยชน์ในบรรดาลูกเอง
2. ตื่นแต่เช้าตรู่และพูดกับตัวลูกเอง ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ขณะที่เตรียมอาหาร, ให้อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ให้ใส่ใจว่าความคิดของลูกจะไม่เร่ร่อนไปข้างนอก

พร: ขอให้ลูกเป็นตรีกาลดาร์ชิ และเปลี่ยนแปลงความคิดและสันสการ์ที่ไร้สาระและกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก เมื่อลูกกลายเป็นนายตรีกาลดาร์ชิและนำความคิดของลูกไปการกระทำในทางปฏิบัติ ย่อมไม่มีการกระทำใดจะสูญเปล่าไปได้ การเปลี่ยนแปลงสิ่งไร้ประโยชน์ทั้งหมดและมีความคิดที่ทรงพลังและมีการกระทำที่มีพลังเป็นที่รู้กันว่าเป็นเช่นสภาพที่เพียบพร้อม (complete) และสมบูรณ์พร้อม (perfect) ลูกต้องไม่เพียงแต่เผาคำความคิดที่ไร้สาระและเป็นบาปของลูกเท่านั้น แต่จงกลายเป็นรูปของพลังและเร่งความเร็วเครื่องกลไกที่จะบรรเทาบาปบางประการของบาปของทั้งโลกและจบสิ้นความคิดที่ไร้สาระของดวงวิญญาณทั้งหมด เพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะเรียกได้ว่าผู้ให้คุณประโยชน์โลก

คติพจน์: ในการที่จะเป็นผู้ทำลายอุปสรรค จงมีความรักต่องานรับใช้ ไม่ใช่เพราะมีแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัว

*** โอม ขานติ ***